

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Iuris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

LXI. Differentia 5. Iure Canonico in spiritualibus causis non juratur de
calumnia, sed de veritate dicenda,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](#)

DIFFERENTIA §.

Iure Canonico in spiritualibus causis non juratur de calumnia, sed de veritate dicenda, c. Literas, de juram. calum. n. Iure civili autem in omnibus causis etiam spiritualibus de calumnia juratur: l. 1. C. de jurejur. propt. calum. Bartol. 156.

I. **V**ia de juramento in sequentibus crebra occurret mentio, genera- lia quædam præmittere oportet, quo- rum cognitio in particularibus prospicit. Juramentum aliud est judiciale, aliud extrajudiciale. De hoc alibi plura; illius decem species numerantur à Maranta. Part. 6. iudic. §. Nonn. actus, ex quibus præcipua sunt hæc quinque: Primum est juramentum calumniae præstandum actori, reo, & advocate, quod calumnianandi, id est, falsum machinandi studio nihil asturis sit. Secundum est veritatis, quod defertur testibus, ut de mera, & pura veritate testentur, alias nihil probatur. Neque sufficit dicere: Puto sic esse. Si benè recordor, factum, aut dictum est. Tertiū est juramentum necessarium, seu suppletorium, quod in supplementum probationis petente parte deferetur a judice semiplenè probanti. Quartum dicitur litis decisoriū, illi deferendum ab adversario, qui non potest probare intentionem suam; quod tamen non tenetur acceptare, sed retorquendo dicere potest, iure tu. Qui recusat, post judicis approbationem pro confesso haberi potest. Quintum est juramentum in item, quod a solo judice defertur actori, ut jutatus dicat, quanti aestimetur tota

res controversa, vel quanti sua interesse credit in universum. Vocatur etiam ju- ramentum affectionis, cuius tres species assignat Maranta, qui legendus.

II. His positis, queritur, an in spiritualibus causis juramentum calumniae præstandum sit? Respondet Honore II. in t. Literas, cit. Eccl. si in his casib; in quibus de Ecclesiæ decimis, & tenuis spiritualibus tantum agitur, juramen- tum calumniae nec dare, nec recipere consuevit, eò quod tales causæ non legum distinctione, sed canonum aquæcias finem debitum fortiantur; canones au- tem juramentum calumniae in hujusmo- di causis nulli prouersus indicunt.

Ex adverbo *Iustiniān.* Imp. l. 1. C. li. *iur. prop. cal.* In omnibus, inquit, calum- ve propter literas, fuerit apud te certum, sive propter instrumenta, sive pro- pter quicquam aliud, in quo necessitas probationis incumbit, sancimus, non alii er easd. probationes præstare compelli, nisi prius, qui eas exposcit, ju- ramentum de calumnia præticerit. V. A- zer. in summ. l. 2. §. 58. Tholos. l. 48. b.

8. Vallens. l. 2. tit. 24. §. 6. Bart. inc. *Cum causam, de dilatione.*

LXII.DIF.